

Forward error correction

Piotr Łach

Jakub Szpak

Model symulacyjny zbudowano z pomocą języka Python. Zaimplementowano następujące klasy:

- koder
- kanał
- dekodek

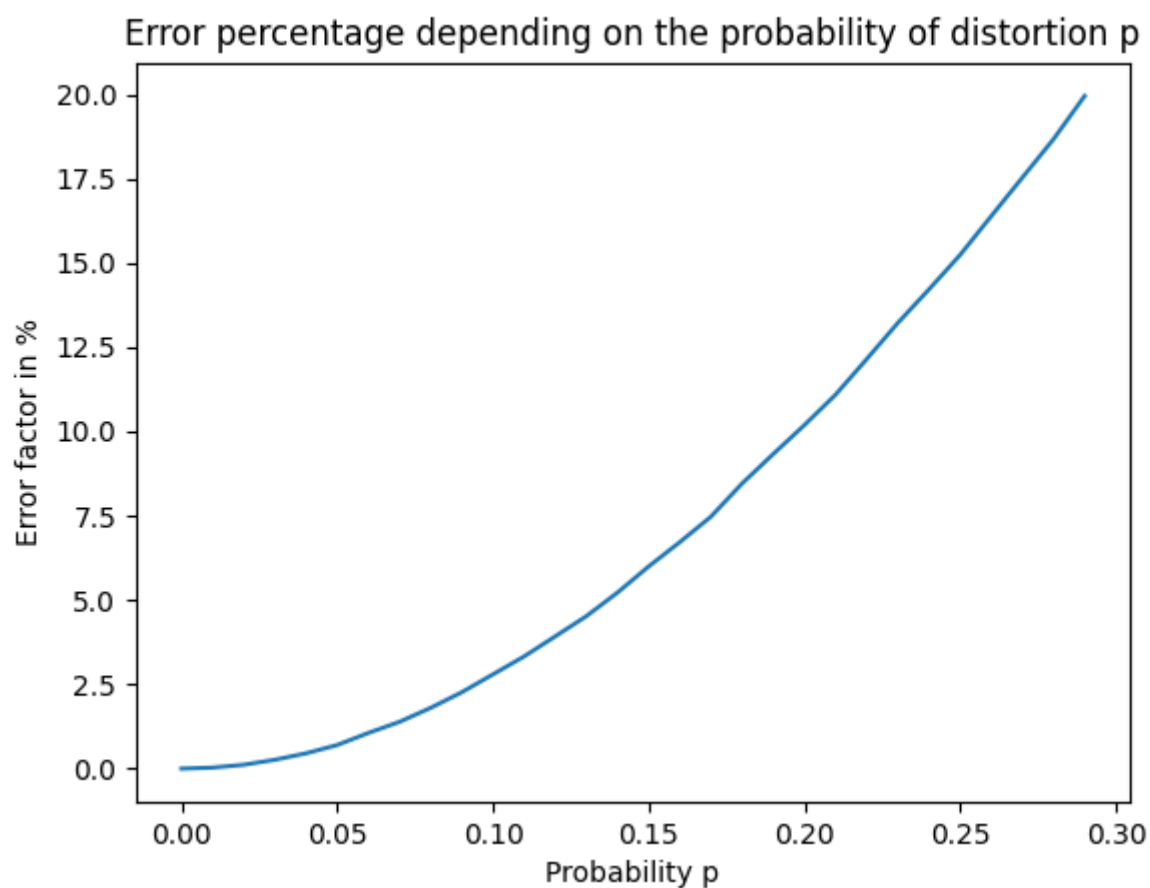
Koder ma za zadanie zakodowanie wiadomości wejściowej przez potrojenie każdego bitu. W związku z tym wysłana wiadomość ma trzy razy większy rozmiar niż wiadomość wejściowa.

Kanał zakłóca przesyłaną wiadomość z prawdopodobieństwem wejściowym p . Zakłócenie polega na odwróceniu wartości bitu.

Dekoder dekoduje odebraną wiadomość poprzez sprawdzenie każdej trójki bitów i wpisanie do zdekodowanej wiadomości wartości bitu występującego więcej razy.

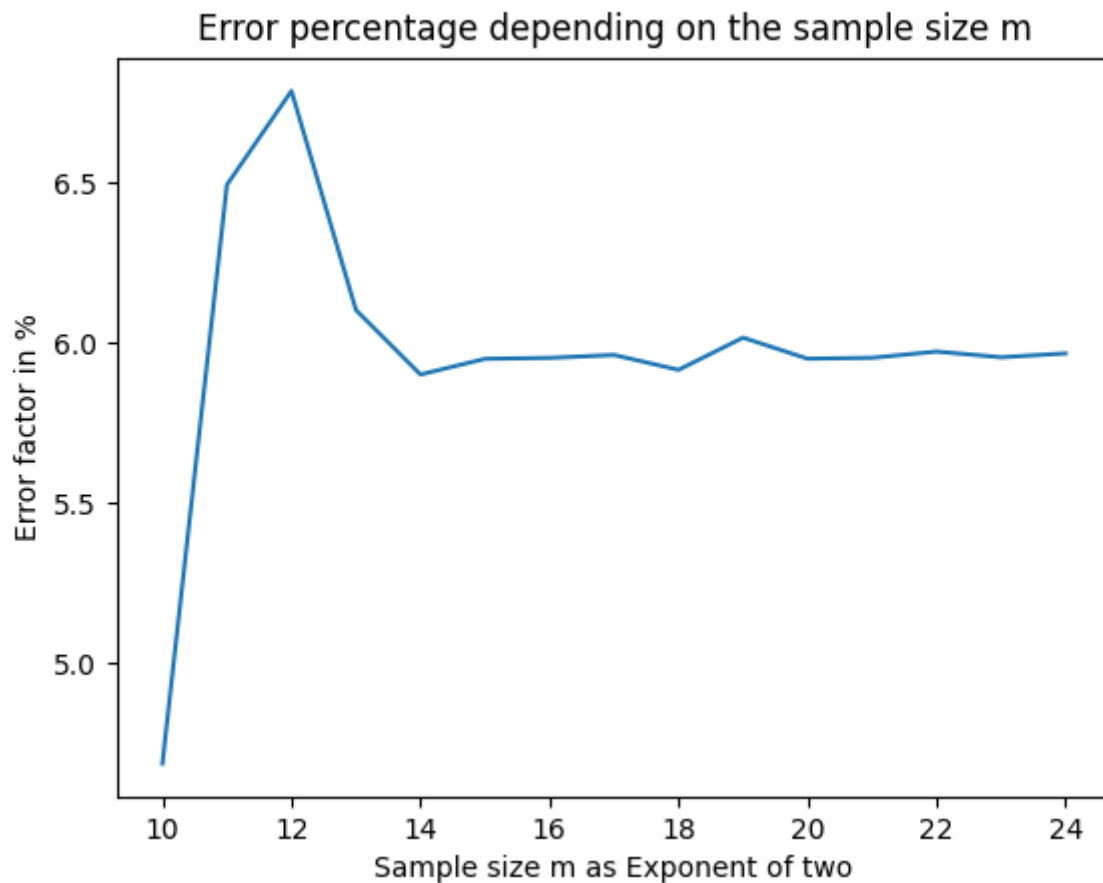
Eksperyment nr 1:

- Wygenerowano ciąg bitów wielkości $2^{18} = 262144$
- Zakodowano go przez potrojenie każdego bitu
- Ciąg umieszczono w symulatorze kanału transmisyjnego, który w zależności od prawdopodobieństwa p zamieniał bity w ciągu na przeciwne. Dobrano prawdopodobieństwa z przedziału $[0;30]\%$
- Otrzymano następujące wartości przekłamań:

Eksperyment nr 2:

- Wygenerowano ciąg bitów wielkości 2^m , m in range [10,24]
- Zakodowano go przez potrojenie każdego bitu
- Ciąg umieszczono w symulatorze kanału transmisyjnego, który ze stałym prawdopodobieństwem 0,15 zamieniał bity w ciągu na przeciwne
- Otrzymano następujące wartości przekłamań

Optymalizacja systemu

System zoptymalizowano przez zastosowanie kodów BCH, zamiast stałego potrajania bitów.

Zmodyfikowano koder i dekodery. W celu spełnienia założeń wykorzystaliśmy klasę BCHCode z biblioteki kmm.

Eksperymenty z kodami BCH

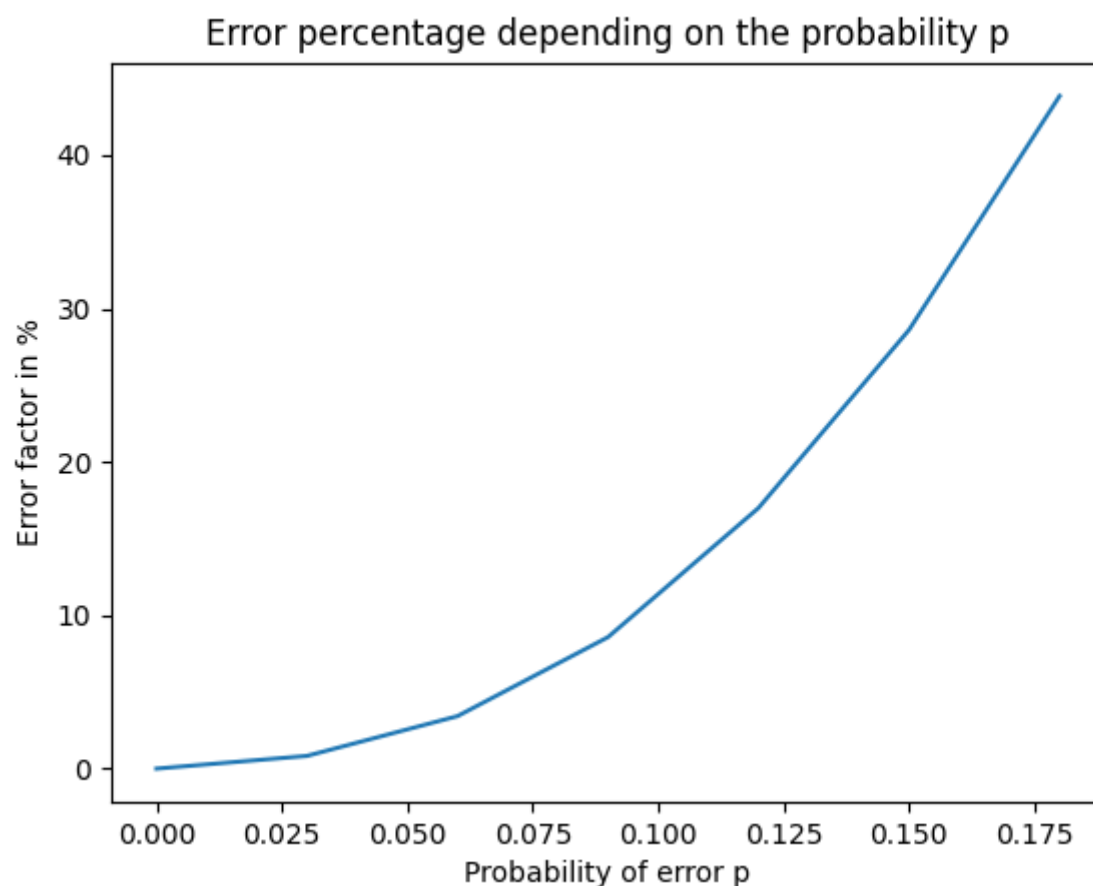
Eksperyment pierwszy

W pierwszym z eksperymentów przygotowaliśmy słownik parametrów BCH dla m od 3 do 8. Każda jedna wartość na osi x to średnia z pomiarów dla każdej kombinacji parametrów.

m - określa długość słowa kodowego $n = 2^m - 1$

t - zdolność korekcyjna

k - długość pojedynczego pakietu

Przeprowadzając pomiar w ten sposób otrzymaliśmy większe wartości błędów niż dla prostego kodu potrającego. Analizując jednak część parametrów indywidualnie doszliśmy do wniosku, że kody BCH potrafią być bardziej wydajne.

Wykonano 10 eksperymentów wykorzystując różne parametry kodów na wiadomości o rozmiarze 2048b. Dla każdego z eksperymentów generowano dziesięciokrotnie nową populację. Wyniki są uśrednione.

